

Tað privata lands- sjúkrakrásið???

Oddagrein

Tíðindamiðlarnir hava nú fleiri dagar á rað greitt okkum frá stöðuni á heilsurøktarokinum. Tespulgigt er tað ikki at hoyra.

Ein fær ta fatan, at hvør rennu eftir øðrum.

Síðani landsmyndugleikarnir settu sær fyrri at skula »spara« Landsjúkrakrásið, hevur gingið heilt illa. Fyrri almenninginum at siggja bara skeivu gongdina.

Tað er, sum hevur marran riðið teimum leiðandi; síðsta »hirðabrævið« »um betri tíð til privata praksis« hjá yvirlækninum í leiðsluni á Landssjúkrakrásinum hevur so í øllum føri fingið landsstýrismannin í heilsumálum at rakna við, og hann hevur talað. Jú, máti skal vera við frekleika og hóreiggjan við almennum miðlum. Sjálvsagt kann ein embætismaður ikki bera seg at, sum ein óviti.

Tað er nakað síðani, at læknaovastin á heilsuverkinum skrivaði grein her í blaðnum, har hann sigur nakað sum so, at læknar útbúgvingarliga eru á altjóða stöð. Tað vóna vit, men soleiðis, sum vit hoyra henda lækna málbera seg, er tað ein stóru spurningur, um handa vendingin »altjóða útbúgving« meira er sum kavalótir; í hvussu er, tá um ræður at bera seg at sum skikkað fólk. Dýrt betaltur embætismaður kann ikki taka seg sjálvan til rættis, rætt sum tað passar honum. Tá tað er komið so langt út, tá er samfelagið sjúkt.

Vit mugu bert sannað orð landsstýrismansins, tí hann veit, at mong eru tey, sum hava tað svárt; tí pláss er ikki fyrri teimum á sjúkrakrásum ella røktarheimum, tí spart er og sengurnar skornar burtur.

Sosialurin

Lesarabrøv

Sjarmuoffensiv hjá Ivan Johannesen

Veit landstýrismaðurin ikki av, at tað eru teir sum eiga Føroya Banka.

Hvi fara út um Føroyar, at finna investorar til vinnulívið í Føroyum, tá Føroya Banki plaserar allan sín pening uttanlands.

Tá almenni føroyski bankin ikki metir peningafloðu í føroyska vinnulívið, skilagóða floðu, hvussu skulu so úttanfyristandandi halda tað vera skilagott.

Hvat er hetta fyrri tvælt, at landsins hægstu menn tosa so og koma í sjónvarps-

skigga við slíkum »tvælti«. Føroya Banki keypir oblíkatið í Danmark fyrri tann pening, teir vinna í Føroyum »HVI«

Tá tað bert er lønsemi at figgja bílar, sum landsmenn okkara koyra seg sjálvar í aftur og fram, so verður ein galin endi.

Vit trúgva ikki uppá, at tað verður eplaveltingin, sum reisir hetta land aftur.

Tað skulu onnur og skilabetri tiltøk til, skal tað vinnandi fólkíð trivast í landinum.

Skatturin skal niður. Tað skal aftur lona seg at arbeiða og vinna pening.

At tað skal bera til at lána pening til lága rentu og í langt áramál til skilagóðar verkætlanir.

Tað arbeiðandi fólkíð ber byrðarnar einsamalt.

Tey sum søkja sær kunneleika rýma av landinum, tá tey hava fingið sær útbúgvingina, sum tað arbeiðandi fólkíð hevur stuðlað tey við.

Tað trista av hesum er, at tey rýma og lata eftir kostnaðin av útbúgvingini, sum

er ómoralskt móttvegis tí stríðandi fólkunum, tað verði seg fiskimenn, útróðarmenn, arbeiðsfólk.

Ivan Johannesen, tak um røtuna av trupulleikanum og tak neyðugu stigini. Alt annað er oyragass og tvælt.

Moralur er góður, duplur-moralur er dupult so góður, verður úrslitið sum við »Nólsoyar Páll«, so sigi eg onki.

Áskoðari og gjaldari av skilaløysi politikaranna

Tit forsømdu tykkum!

Í døgnum 21.-26. juli varð hildið háskúlaskeið í Hygum fyrri føroyingar. Tað var Meðinfelagið fyrri Føroysk felag í Danmark sum skipaði fyrri.

Hetta vóru sera væleydnadur og innihaldsrík dagar, bert var tað spell, at ikki fleiri høvdu hugsað um, hvussu frálíkt tað er at halda summarmarfi á henda hátt.

Karmurin var sera góður á Føroyska Eftirskúlanum í Hygum, og tað var av besta summarveðri alla vikuna.

Sum dagarnir gingu, gjørdust vit øll mest sum ein stór familja, arbeiddu, prátaðu, sólaðu okkum, sungu, nutu góðan væltílgjordan mat - oftast føroyskan, t.d. ræst kjøt og súpan ein dag - og vit royndu enn tá tann elligamla føroyska síðin at senda drunn!

Væl bar til, hóast sólin bakaði, og oft varð yrkt tvørtur um borðið.

Sum sagt varð eisini arbeitt eins og á øllum háskúlaskeiðum. Kniklar vóru settir í brýr á skriviverkstæðnum, tá ið Tóra gav okkum 6 tilvildarlig orð,

sum vit skuldu gera eina frásøgn burtúr, ella tá ið hon legði ein stein á borðið og bað okkum skriva tað ið rann okkum í huga. Stuttligt var seinri um kveldið, tá ið vit løsu upp fyrri hvørjum øðrum at hoyra, hvussu fjølbroyttir tankar okkara vóru.

Eingin smæddi seg burtur, tí Tóra legði dent á, at vit øll høvdu virðismikil evni hvør í sær.

At flætta tólváttaðband og gera hosubond var eisini á skránni og fingi vit flest øll lært hetta. Ógvuliga innan-tøkt sótu vit at byrja við, inn til tað var komið lag á, men so gekk prátið eisini skjótt, meðan flættað varð, og tað gjørdi tað sjálvandi ikki verri, at vit kundu sita uttanfyri í flógva skugganum, ja, onkur var so íðin, at bert náttarmyrkrið setti mark fyrri virksemi.

Øll hava vit sum børn sýnt eitt vist teknikynstur, men vóru av ymiskum orsökum skjót til at leggja teknikingina av, tá ið vit vuku til, eins og flest av okkum gera. Tað var tí spennandi, aftur at vera sett-

ur til at tekna.

Eitt blómutyssi í glas-kannu, eitt kálhóvd, nakrir leykir og súprell... hetta var evnið ið vit skuldu tekna.

Øll fingi nakað burtúr og funnu gleðina við at tekna aftur, ja fleiri fóru til hús við hesum á munni »eg helt ikki, at eg dugdi at tekna... nú kann eg fara heim at tekna við ommu ella abbaðronnum...«

Fleiri áhugaverdir fyrir-lestrar vóru fyrrapartin. Forvitnisligt var at hoyra um tað føroyska skriftmálið, sum Kaj Larsen greiddi okkum frá. Tórs Dahl Sandberg segði frá um føroyska list, og sera spennandi var at hoyra Axel Johannesen, bóndasonur úr Vestmanna og ein hin fyrsta sjúkrasysturin í kálkyni, greiða frá hvussu lívið og lagnan hevði lagað seg fyrri hann.

Føroysk gudstænasta varð hildin í elligomlu kirkjun í Hygum, og tá ið hetta var beint framman undan Ólavsoke, vóru sálmarnar og prædikan hjá Torben Johannesen merkt av hesum.

Áðrenn farið varð í kirkju helt Torben Johannesen forvitnisligan fyrirlestur um háskúlarøðsluna.

Spennandi útførið, ja, og enn tá býtur inn til Lemvig, har nógvir handlar vóru vitjaðir, náddu vit eisini, so tað var óført, hvat vit fingi brutur úr hesi viku.

Umhvørvið er sera væleydnað eisini til familjur við børnum, eingin ferðsla er, og eitt vítt spælið er uttanum, og óivað kundi verið skipað fyrri barnaansing, um so var.

Mær vitandi verður møgulega skipað fyrri eini sliki viku næsta ár, so liggir endiliga framvið, tit kunnu altíð venda tykkum til formannin í MFD Elinborg Joensen, tlf. 044970409.

Stóra tøkk skal MFD fáa fyrri hugskotið, og til tykkum, sum ikki vóru við, er bert at siga: »Tit forsømdu tykkum...«

Ein luttakari

Koncert og (mis)-lyd

Det har været en stor oplevelse for alle i »Soul Mates« at opleve færingernes gæstfrihed og varme modtagelse af os selv og vores musik under vores tour på øerne før og under olai-festen. Først og fremmest vil vi gerne personligt takke CAL-production for særdeles professionel hjælp på denne tour. Dernæst vil vi gerne udtrykke vores forundring over, at vi ved flere lejligheder har oplevet, at der er en meget uheldig konkurrence mellem de to lydfirmaer »ADJ« og »CAL-production«.

Som professionelle musi-

kere oplevede vi, at det gode og store PA-anlæg, der ved olai-koncerten 27. juli var opstillet af ADJ, først kom til sin fulde ret og fik »ordentlig lyd«, da CAL-production trods en økonomisk interesse-konflikt, kom til undsætning med frivillig hjælp fra deres bedste lydtekniker Ole Jacob i Dîmun.

Der kan for os ikke herske tvivl om, at CAL-production, der har eksisteret i mere end 15 år, har langt større erfaring med at lave »lyd« til store koncerter end det forholdsvis nystartede firma ADJ. Man mærker

som musiker straks den faglige sikkerhed og »know-how«, der ligger bag CAL-productions arbejdsmetode med at skabe lydmæssig god kontakt mellem band og publikum.

Ved vores seneste tourné på Færøerne har vi oplevet stor imødekommenhed og venlighed fra ADJ's side, men har samtidig erfaret, at de fører en (for os at se) anmassende og uetisk økonomisk linie, hvorved de skaffer sig lydensvaret for arrangementer, som de endnu ikke magter.

Resultatet er en uaceptabel dårlig lyd for publi-

kum og elendige arbejdsforhold for musikerne.

I stedet for denne igangværende kamp ser vi et åbent samarbejde mellem ADJ og CAL som værende langt mere frugtbart for både teknikere, musikere og publikum.

Vi håber på en opbakning om, at give musikken de tekniske og lydmæssige betingelser den fortjener, så publikum kan få den bedst mulige oplevelse.

Soul Mates